

KEMAL TAHİR

Doğum: İstanbul, 1910

Ölüm: İstanbul, 1973

Eserleri

Romanları

Sağırdere (1955)

Esir Şehrin İnsanları (1957) (Üçleme Serisinin 1. Romanı)

Körduman (1957)

Rahmet Yolları Kesti (1957)

Yediçınar Yaylası (1958)

Köyün Kamburu (1959)

Esir Şehrin Mahpusu (1961) (Üçleme Serisinin 2. Romanı)

Kelleci Memet (1962)

Yorgun Savaşçı (1965)

Bozkırdaki Çekirdek (1967)

Devlet Ana (1968)

Kurt Kanunu (1969)

Büyük Mal (1970)

Yol Ayrımı (1971) (Üçleme Serisinin 3. Romanı)

Namusçular (1974) Kemal Tahir'in Ölümünden Sonra Yayınlanmıştır.

Karılar Koşusu (1974) Kemal Tahir'in Ölümünden Sonra Yayınlanmıştır.

Damağası (1977) Kemal Tahir'in Ölümünden Sonra Yayınlanmıştır.

Bir Mülkiyet Kalesi (1977) Kemal Tahir'in Ölümünden Sonra Yayınlanmıştır.

Hür Şehrin İnsanları (1978) Kemal Tahir'in Ölümünden Sonra Yayınlanmıştır.

Öykü

Çöl İnsanları (1955)

Notlar, Kemal Tahir Vakfı Çalışmaları

1950 Öncesi Cezaevi Notları

1950 Öncesi Şiirler; Ziya İlhan'a Mektuplar

Batılılaşma

Çöküntü

Kitap Notları

Mektuplar

Notlar/Osmanlılık/Bizans

Roman Notları 1; Topla Kasırga/ Darmadağın Olan Devlet

Roman Notları 2; Batı Çıkmazı

Roman Notları 3; Patriyot Ömer/ Gülen Arap Çıkmazı

Sanat Edebiyat 1

Sanat Edebiyat 2

Sanat Edebiyat 3

Sanat Edebiyat 4

Sosyalizm Toplum ve Gerçek

Kemal Tahir'e Mapushaneden Mektuplar (Nazım Hikmet ile Yazışma ve Mektupları)

Haremde Dört Kadın 1965

Mektup

Kemal Tahir'den Fatma İrfan'a Mektuplar (1979) (Kemal Tahir'in ilk Eşine Mektupları)

Başarıları

Yeni kurulmuş Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyo-kültürel yapısını ve Batılılaşmanın toplum üzerindeki

uyuşmasındaki çelişkileri radikal bir şekilde tasvir etmiş ve detaylı olarak sunmuştur. Türk Edebiyatındaki roman anlayışını, toplumun o zamanki çoğunluk kesim olan işçi, köylü, gerçek insanı baz alan anlatımıyla tahlil etmiştir. Köyü, köylüyü konu eden romanlarıyla törelere bağlılığın, mantıksal düşünceden uzaklaştırdığı alışlagelmiş düzenin ve kanksamanın yarattığı baskıyı, gerçekçi üslupla kaleme almıştır.

Cumhuriyet Dönemi siyasal özelliklerini, yalın ve herkesin kolaylıkla anlayabileceği bir tarzla yazarak, ağılık, eşkiyalık ve gurbet kavramlarını karşılaştırmalı şekilde halka anlatmaya çalışmıştır.

Kemal Tahir'in romanlarında “kişi” kavramı ön plana çıkar. Tüm romanlarındaki karakterler oldukça kalabalık ve çeşitlidir. Din, dil, millet, ekonomik durum, tahsil vb. Özelliklerindeki zenginlik sıklıkla kullanılır. Tahir, bu vesileyle “farklı” olarak “birlikte” yaşamayı tasvir eder.

Kemal Tahir, romanda dahi belgelendirmeyi, Türk Edebiyatı'nda kullanan öncü yazarlardandır.

Ülkesini ve ülkesinin insanını önemseyen yazar; Türkleri ve Türkiye'yi romanlarında çok iyi tanıtır, tahlil ve tasvir eder. Türk yönetmen Halit Refiğ (d. 1934, ö. 2009) tabiriyle “Türkiye'yi, Türkleri sahiden tanımak isteyen yerli yabancı herkes Kemal Tahir'i okumak, anlamak zorundadır.”

Usta yazar Kemal Tahir Yorgun Savaşçı (1965) Romanıyla; 1967- 1968 yıllarında Yunus Nadi Roman Ödülü'nü, Devlet Ana (1968) Romanıyla; Türk Dil Kurumu Roman Ödülü'nü kazandı.

BİYOĞRAFI

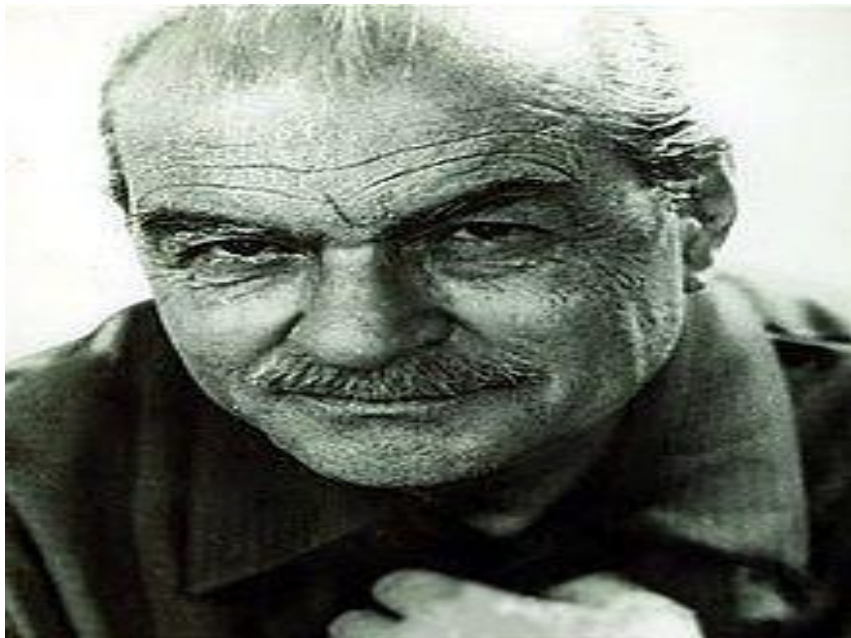
Gerçek ismi İsmail Kemallettin demir olan Kemal Tahir, ilkokulu babasının görevi nedeniyle Anadolu'nun çeşitli şehirlerinde okudu. Cezayirli Hasan Paşa Rüştüyesi'nin ardından Galatasaray Rüştüyesi'ne devam etti fakat eğitim hayatını nıktalayarak çalışmaya mecbur oldu. Bir süre memurluk ve katıplık gibi vazifeler yaptı. Çeşitli gazetelerde muhabirlik ve çevirmenlik yaparak yazarlık dünyasıyla tanıştı. 1932 ve 1938 yılları arasında Tan Gazetesi Başyazarlık görevini üstlendi.

Siyasi nedenlerle 1938 senedinden 1950 yılına kadar hapsedildi. Yazar, ceza döneminde Türk İnsanının her kesimini yakından tanıdı.

Aziz Nesin ile Düşün Yayınevini kurdu ve yönetti. (1957- 1960) Yayınevinin ardından çeşitli dergilerde yazarlık yaptı.

1960 senesinden sonra ağırlıklı olarak roman yazarlığı yaptı ve romancı kimliği ile tanınmaya başladı.

Yazdığı radikal yazılarla daima tartışmalara yol açmış ve ses getirmiş olan yazar 1973 yılında vefat etti.

Kemal Tahir (Vikipedi Görsel İmaj)

